

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/367/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212201194
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2212201194.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. splnomocnenkyňou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: H. Q., nar. XX. G. XXXX, bytom U. T. XX, U., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Spotrebiteľské združenie OSA, Fedinova 9, Bratislava, IČO: 42 260 086, zast. splnomocnenkyňou: HKP Legal, s. r. o., Sasinkova 6, Bratislava, o zaplatenie 1.160,07 eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 12. júna 2012, č. k. 8C/34/2012-36, takto

rozhodol:

Odvolačný súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania vedľajšieho účastníka potvrdzuje.

Žalobkyni nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napádaným uznesením súd prvého stupňa I. zastavil konanie, II. rozhodol, že žalobkyni vzniklo právo na vrátenie súdneho poplatku vo výške 62,55 eur cestou Daňového úradu Bratislava a III. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznáva. Právne svoje rozhodnutie v časti trovách konania odôvodnil iba ust. § 150 Občianskeho súdneho poriadku (zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „O. s. p.“), vecne potom názorom o existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Spochybnil nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, nakoľko v predmetnej veci nemožno podľa jeho názoru prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci. Vedľajší účastník je združením založeným na ochranu spotrebiteľa, pričom účelom združení na ochranu spotrebiteľa je okrem iného kolektívna ochrana spotrebiteľov. Na základe uvedených skutočností dospel súd prvého stupňa k záveru, že „ani jeden úkon právneho zástupcu vedľajšieho účastníka nie je úkonom v tomto konaní preukázané a trovy, ktoré si právny zástupca za tento úkon uplatnil, nie sú trovami účelne vynaloženými (do tretice odkaz na „rozhodnutie“ OS Bratislava II. 13C 14/2012).

Proti tomuto uzneseniu len v časti trov konania podal včas odvolanie vedľajší účastník a navrhol ho v napadnutej časti zmeniť uložením žalobkyni povinnosti na náhradu trov konania vzniknutých mu (vedľajšiemu účastníkovi) v nešpecifikovanej sume, alternatívne potom navrhol zrušenie uznesenia a vrátenie veci v napadnutej časti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dôvodil, že napadnuté uznesenie v časti o nepriznaní práva na náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Pre aplikáciu ust. § 150 ods. 1 O. s. p. sa totiž vyžaduje, aby sa jednalo o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí odôvodnený, avšak odôvodnenie napadnutého uznesenia neobsahuje také dôvody, pre ktoré by mohla byť aplikácia § 150 ods. 1 O. s. p. dôvodná a správna a jedná sa o svojvôľu súdu, ktorá nie je prípustná. V predmetnej veci podľa

názoru vedľajšieho účastníka neexistuje dôvod na aplikáciu uvedeného ustanovenia, ktorá by bola možná skôr (teda v prípade, ak by bola v konaní úspešná žalobkyňa a žalovaný ako spotrebiteľ by vzhľadom na svoje majetkové či sociálne pomery nebol zaviazaný súdom na náhradu trov konania). O trovách konania malo byť podľa neho (odvolateľa) rozhodnuté podľa ust. § 146 ods. 2 vety prvej O. s. p. a bolo potrebné zisťovať či žaloba bola podaná dôvodne a či žalobkyňa svojou nedôvodne podanou žalobou nezavinila, že konanie sa muselo zastaviť. Považoval za nepochybné, že dôvodom späťvzatia žaloby žalobkyňou aj v tomto prípade bolo uplatnenie námietky premlčania vedľajším účastníkom spolu s vedomosťou, že dlh žalovaného bol v čase podania žaloby premlčaný a tiež, že žalobkyňa sa od počiatku konania spoliehala na právnu negramotnosť spotrebiteľov a po pristúpení vedľajšieho účastníka a vznesení námietky premlčania jeho právnym zástupcom bola nútená bez ďalšieho vziať svoj návrh späť. Z toho vyplýva, že žalovaný bol v konaní úspešný vďaka úkonu vedľajšieho účastníka, za ktorý vedľajšiemu účastníkovi nebola napadnutým uznesením priznaná náhrada trov konania. Považoval stanovisko popierajúce význam právneho zastúpenia za účelové a zjavne nesprávne. Výklad, ktorým bola z uplatňovania práv vedľajšieho účastníka vylúčená možnosť dať sa právne zastúpiť je nie iba absurdný, ale najmä odporujúci zákonom Slovenskej republiky (ďalej len „SR“) ale tiež predpisom Európskej únie (ďalej len „EÚ“), nakoľko pri jeho aplikovaní by nebolo možné prostredníctvom združenia riadne, účelne a efektívne chrániť a presadzovať práva a oprávnené záujmy spotrebiteľov a teda ani plniť základnú úlohu spotrebiteľského združenia stanovenú legislatívou SR a EÚ. Námietka premlčania nebola daná zo strany hlavného účastníka a nemohla byť daná ani zo strany súdu. Pre prípad, ak sa odvolací súd stotožní s názorom súdu prvého stupňa žiadal v zmysle § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. o prerušenie konania pred vydaním rozhodnutia s tým, aby odvolací súd požiadal Súdny dvor európskych spoločenstiev o rozhodnutie (ako o predbežnej otázke) o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie - vrátane práva na priznanie náhrady trov konania v prípade, ak procesné úkony združenia budú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a budú mať v časti týkajúcej sa účasti spotrebiteľského združenia za následok úspech vo veci.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá navrhla, by odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania preskúmal a v zmysle § 219 O. s. p. ho potvrdil. Zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania vo výške 46,01 eur. Uviedla, že nevidí význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Spochybnila nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom. Nemožno prijať záver, že splnomocnenkyňa vedľajšieho účastníka vykonala úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. že poskytla právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je nadbytočné, účelové a ne hospodárne, keďže združenie sa samo prezentuje ako inštitúcia spôsobilá na ochranu spotrebiteľa aj v rámci súdneho konania.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O. s. p.) oprávnenou osobou - vedľajším účastníkom konania (§ 201 O. s. p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O. s. p.) po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa v časti trov konania vedľajšieho účastníka.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak bolo konanie zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že ak došlo k zastaveniu konania, v zásade žiaden z

účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Možnosť, aby niektorému z účastníkov konania bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania nastáva až vtedy, ak sú v danom prípade zastavenia konania splnené podmienky uvedené v ustanovení § 146 ods. 2 O. s. p. Ustanovenie druhého odseku § 146 O. s. p. je v pomere k prvému odseku špeciálnou úpravou a preto súd, ktorý o trovách konania rozhoduje, musí v prvom rade skúmať existenciu procesných podmienok uvedených v druhom odseku citovaného ustanovenia a v prípade, ak zistí existenciu týchto podmienok, musí o trovách konania rozhodnúť podľa druhého odseku, teda musí uložiť niektorému z účastníkov konania povinnosť nahradiť trovy konania (ak trovy konania vznikli a ak boli riadne uplatnené).

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa podala dňa 17. januára 2012 súdu prvého stupňa návrh na začatie konania, ktorým žiadala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1.160,07 eur s príslušenstvom. Vedľajší účastník podaním doručeným súdu dňa 24. apríla 2012 oznámil svoj vstup do konania na podporu žalovaného v zmysle ust. § 93 ods. 2 O. s. p., keď súčasne uplatnil námietku premlčania nároku žalobkyne a navrhol, aby mu súd priznal náhradu trov konania bez jej vyčíslenia. Podaním zo dňa 31. mája 2012, doručeným súdu prvého stupňa dňa 5. júna 2012 zobrala žalobkyňa návrh na začatie konania späť a taktiež sa vyjadril k trovám konania vedľajšieho účastníka. V podaní uviedla, že berie podľa ust. § 96 ods. 1 O. s. p. návrh späť v celom rozsahu a navrhuje, aby súd konanie zastavil a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Ustanovenie § 146 ods. 2 O. s. p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie v zmysle tohto ustanovenia je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska. Preto, ak v tomto prípade vzala žalobkyňa návrh voči žalovanému v celom rozsahu späť, pričom z obsahu spisu nevyplýva, žeby tak urobila z dôvodu, že vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania, možno konštatovať len jediný záver a to, že predmetný návrh žalobkyne bol podaný (objektívne) nedôvodne a že k jeho späťvzatiu došlo v dôsledku jeho procesného zavinenia. Preto jej podľa prvej vety § 146 ods. 2 O. s. p. vznikla povinnosť uhradiť žalovanému a (z vyššie uvedených dôvodov) i vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, ktorých súčasťou sú i trovy právneho zastúpenia.

Podľa § 151 ods. 1 a 2 O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia (ods. 1). Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (ods. 2).

Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že vedľajší účastník oznámil vstup do konania, uplatnil námietku premlčania, ako aj právo na priznanie náhrady trov konania, a to trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby, ktoré bude špecifikovať po skončení konania, resp. na výzvu súdu. Vedľajší účastník doposiaľ trovy konania nevyčísli, a to ani v podanom odvolaní.

Preto ak súd prvého stupňa rozhodol o náhrade trov konania tak, že ju nepriznal žiadnemu z účastníkov konania, rozhodol o tejto časti predmetu sporu vecne správne a odvolací súd mohol takéto jeho rozhodnutie len potvrdiť podľa § 219 ods. 1, resp. ods. 2 O. s. p.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, že inak v odvolacom konaní úspešnej žalobkyni nepriznal právo na ich náhradu, keď tzv. advokátska spoločnosť zastupujúca žalobkyňu (inak zaoberajúca sa vymáhaním pohľadávok), u ktorej požiadavka na uchránenie pred povinnosťou platiť náhradu trov niekomu inému s paralelným požadovaním priznania náhrady trov odvolacieho konania sebe samej bola nedôvodnou a nelogickou. Odvolací súd rozhodol podľa § 150 ods. 1 v spojení s §

224 ods. 1 O. s. p. z dôvodov hodných osobitných zreteľa, ktorými tu boli práve dôvody neúčelnosti trov konania.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uznesenie nie je prípustné odvolanie.